
PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2017)0242

Noturība kā ES ārējās darbības stratēģiskā prioritāte

Eiropas Parlamenta 2017. gada 1. jūnija rezolūcija par noturību kā ES ārējās darbības stratēģisko prioritāti (2017/2594(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208., 210. un 214. pantu,
- ņemot vērā ES Globālo ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju (*EUGS*), kas publicēta 2016. gada jūnijā,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 3. oktobra paziņojumu “ES nostāja attiecībā uz izturētspēju: pārtikas nodrošinājuma krīžu sniegtā mācība” (COM(2012)0586) un Komisijas dienestu 2013. gada 19. jūnija darba dokumentu „Rīcības plāns attiecībā uz izturētspēju krīzei pakļautās valstīs 2013.–2020. gadam” (“*Action plan for resilience in crisis-prone countries 2013-2020*”) (SWD(2013)0227),
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 28. maija secinājumus par ES pieeju izturētspējai,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 25. septembra rezolūciju A/RES/70/1 „Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam”,
- ņemot vērā Pušu konferences lēmumu Nr. 1/CP.21, kas tika pieņemts saistībā ar Parīzes nolīguma par klimata pārmaiņām stāšanos spēkā,
- ņemot vērā Sendai Katastrofu riska mazināšanas pamatprogrammu 2015.–2030. gadam, ko pieņēma trešajā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pasaules konferencē par katastrofu riska mazināšanu, kura norisinājās 2015. gada 14.–18. martā Sendai (Japānā),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2016. gada 16. jūnija darba dokumentu “Rīcības plāns par Sendai pamatprogrammu katastrofu riska mazināšanai laikposmā no 2015. gada līdz 2030. gadam — uz katastrofu riska novērtēšanu balstīta pieeja visās ES politikas jomās” (*Action Plan on the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030: A disaster risk-informed approach for all EU policies*) (SWD(2016)0205),
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2016. gada 23. augusta ziņojumu par pasaules

humānās palīdzības samita rezultātiem (A/71/353),

- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2016. gada 26. aprīļa paziņojumu “Cienpilna dzīve — atkarības no atbalsta vietā stājoties pašpalāvībai. Piespiedu pārvietošana un attīstība.” (COM(2016)0234),
  - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas, jo īpaši 2013. gada 11. decembra rezolūciju par ES pieeju attiecībā uz noturību pret katastrofām un to riska mazināšanu jaunattīstības valstīs — pieredze, kas gūta saistībā ar pārtikas nodrošinājuma krīzēm¹, 2015. gada 16. decembra rezolūciju par gatavošanos pasaules humānās palīdzības samitam — risināmie jautājumi un iespējas sniegt humāno palīdzību² un 2017. gada 14. februāra rezolūciju par Eiropas Konsensa attīstības jomā pārskatīšanu³,
  - ņemot vērā jautājumu Komisijai par noturību kā ES ārējās darbības stratēģisko prioritāti (O-000033/2017 – B8-0313/2017),
  - ņemot vērā Attīstības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā saskaņā ar Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) datiem 1,6 miljardi cilvēku dzīvo 56 valstīs, kuras identificētas kā nestabilas⁴; tā kā šo nestabilitāti lielā mērā ir izraisījuši cilvēki; tā kā nestabilas situācijas palielina iedzīvotāju neaizsargātību, ko izraisa dažādi faktori, tostarp konflikti un nedrošība, veselības aprūpes nepieejamība, piespiedu pārvietošana, galēja nabadzība, nevienlīdzība, pārtikas trūkums, ekonomikas satricinājumi, vāja pārvaldība un vāja iestāžu darbība, korupcija un nesodāmība un dabas katastrofas, ko pastiprina klimata pārmaiņu ietekme; tā kā ir īpaši svarīgi veicināt noturību nestabilās situācijās, kuras ESAO nosaka piecās dažādās, taču savstarpēji saistītās jomās, proti, ekonomikas, vides, politikas, drošības un sabiedrības jomā;
- B. tā kā noturības jēdziens jau vairākus gadus tiek izmantots ES un citu starptautisku organizāciju politikā, un tā nozīme šķietami paplašinās; tā kā 2013. gada Padomes secinājumos par noturību to definē kā “indivīda, mājsaimniecības, kopienas, valsts vai reģiona spēju sagatavoties, izturēt, pielāgoties un ātri atgūties no spriedzes un satricinājumiem, neapdraudot ilgtermiņa attīstības iespējas”;
- C. tā kā 2016. gada ES globālajā ārpolitikas un drošības politikas stratēģijā (*EUGS*) “valsts un sabiedrības noturība mūsu austrumu un dienvidu kaimiņreģionos” ir noteikta par vienu no piecām prioritātēm saistībā ar ES ārējo darbību un noturība definēta kā “valstu un sabiedrību spēja veikt reformas, tādējādi izturot iekšējas un ārējas krīzes un atgūstoties no tām”; tā kā *EUGS* apstiprināts, ka “noturīgas valsts pamatā ir noturīga sabiedrība ar demokrātiju, uzticēšanos iestādēm un ilgtspējīgu attīstību”;
- D. tā kā *EUGS* ir arī norādīts, ka ES “pieņems vienotu pieeju attiecībā uz savu humānās palīdzības, attīstības, migrācijas, tirdzniecības, ieguldījumu, infrastruktūras, izglītības,

¹ OV C 468, 15.12.2016., 120. lpp.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0459.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0026.

⁴ ESAO (2016), *States of Fragility 2016: Understanding violence*, ESAO publikācija, Parīze.

veselības un pētniecības politiku” un tā cita starpā īsteno īpaši pielāgotu politiku, lai atbalstītu iekļaujošu un atbildīgu pārvaldību, veicinās cilvēktiesību aizsardzību, īsteno vietējas uz tiesībām balstītas pieejas tieslietu, drošības un aizsardzības nozaru reformai, atbalstīs nestabilas valstis, cīnīsies pret nabadzību un nevienlīdzību, veicinās ilgtspējīgu attīstību, padziļinās attiecības ar pilsonisko sabiedrību, veicinās enerģētikas un vides nozares reformu politiku un atbalstīs ilgtspējīgus risinājumus attiecībā uz pārtikas ražošanu un ūdens izmantošanu;

- E. tā kā ES ārējā darbībā ir nepieciešama daudzpusīga pieeja noturībai un to var veicināt ar uzlabojumiem atbilstīgi politikas saskaņotības principam attīstībai, jo īpaši attīstības palīdzības un vajadzības gadījumā humānās palīdzības jomā, kopā ar vides politiku un skaidri pievēršoties neaizsargātības un katastrofu riska mazināšanai, kam ir izšķiroša nozīme, lai samazinātu humanitārās vajadzības; tā kā arī ES ārpolitikai ir galvenā nozīme noturības veicināšanā, jo īpaši, veicinot ilgtspējīgu attīstību, cilvēktiesības un politisko dialogu, vienlaikus sekmējot agrīno brīdināšanas sistēmu nodrošināšanu un novēršot tādus sociālus un ekonomiskus satricinājumus kā bads, nevienlīdzības palielināšanās, cilvēktiesību pārkāpumi un vardarbīgi konflikti, un veicinot iespējamu konfliktu atrisināšanu;
- F. tā kā ES būtu jāveicina integrēta pieeja tās ārējā darbībā, vienlaikus uzlabojot ieguldījumu ilgtspējīgā attīstībā un atzīstot katras politikas jomas uzdevumus un mērķus, kā paredzēts Līgumos; tā kā tas ir īpaši svarīgi krīžu situācijās un attiecībā uz ES humānās palīdzības pasākumiem, kurus nevar uzskatīt par krīzes pārvarēšanas instrumentu un kuriem ir jābūt pilnībā balstītiem uz humānās palīdzības principiem, kā paredzēts „Eiropas Konsensā par humāno palīdzību”, un kuru mērķim ir jābūt saskaņotai, efektīvai un kvalitatīvai humānai palīdzībai; tā kā ES arī turpmāk būtu jāveicina tas, lai visas konfliktā iesaistītās puses ievērotu cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības;
- G. tā kā humānās palīdzības pasākumiem ir jāatbilst starptautiski atzītiem standartiem un principiem, kuri ir ietverti Starptautiskā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness kustības un NVO Rīcības kodeksā par katastrofu palīdzības programmām un lielā mērā iekļauti „Humānās palīdzības hartā“;
- H. tā kā noturības veicināšana ir jāizprot kā ilgtermiņa centieni, kas integrēti ilgtspējīgas attīstības veicināšanā, un ilgtspēja tiks panākta tikai tad, ja tā ir noturīga pret satricinājumiem, stresu un pārmaiņām; tā kā noturības veicināšanai, kas ir daļa no ES ārlietu politikas un attīstības sadarbības programmām, ir jābūt pielāgotai konkrētajiem apstākļiem un jācenšas palīdzēt stiprināt valstu noturības stratēģijas, ko izstrādājušas partnervalstu valdības, kuras arī ir atbildīgas savu iedzīvotāju priekšā;
- I. tā kā riska izpratne, riska pārvaldības stiprināšana un ieguldījumi agrīnās brīdināšanas un agrīnas reaģēšanas sistēmās, preventīvi pasākumi un katastrofu riska mazināšanas veicināšana saskaņā ar Sendai pamatprogrammas prioritātēm ir būtiski, lai panāktu IAM;
- J. tā kā arī turpmāk būtu jānodrošina, lai, īstenojot ES pieeju noturībai, uzmanības centrā būtu iedzīvotāji, cita starpā, kad vien iespējams, sadarbojoties ar struktūrām un veidojot spējas, lai stiprinātu šo pieeju valstu, reģionālajā un vietējā līmenī un atzīstot un atbalstot pilsoniskās sabiedrības organizāciju centrālo lomu;

- K. tā kā dabas vai cilvēku radītas katastrofas atšķirīgi ietekmē sievietes, meitenes, zēnus un vīriešus, dzimumu nevienlīdzībai saasinot satricinājumu un stresa ietekmi un kavējot ilgtspējīgu attīstību;
- L. tā kā krīzēs un konfliktos visvairāk cieš sievietes un meitenes; tā kā sievietes un meitenes nesamērīgi ir pakļautas riskam, lielākā mērā saskaroties ar iztikas, drošības un pat dzīvības zaudēšanu katastrofu laikā un pēc tām; tā kā sievietes un meitenes saskaras ar paaugstinātu risku pārvietošanas un parasto aizsardzības un atbalsta struktūru sabrukšanas gadījumā; tā kā ar krīzēm saistītajā kontekstā izvarošanas, seksuālas izmantošanas un riskantas uzvedības iespēja palielina nevēlamu grūtniecību, seksuāli transmisīvu infekciju un reproduktīvās veselības sarežģītumu iespējamību;
- M. tā kā lielāku iespēju nodrošināšanai sievietēm ir būtiska nozīme, sekmējot noturību; tā kā, lai programmas būtu efektīvas, visaptverošas un ilgtspējīgas, ar tām ir jāveido un jāpalielina noturība, un tajās ir jāiesaista sievietes, vienlaikus pievēršoties konkrētām spējām un pielāgošanās mehānismiem;
- N. tā kā ģimene ir svarīga institūcija, kas paredzēta būtisku ražošanas, patērēšanas, seksuāli reproduktīvo un saglabāšanas funkciju īstenošanai, kuras ir saistītas ar indivīdu un sabiedrību sociālo un ekonomisko spēju palielināšanu; tā kā ģimenes un to locekļi veido gādīga atbalsta sistēmas un viņu noturīga rīcība var izpausties kā optimisma, atjautīgas problēmu risināšanas un apņēmības normāla saglabāšana, neraugoties uz grūtībām; tā kā šīs spējas un līdzekļi ļauj indivīdiem veiksmīgi pārvarēt krīzes un problēmas;
- O. tā kā, īstenojot pieeju noturībai ES ārējā darbībā, īpaša uzmanība būtu jāveltī visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, tostarp nabadzīgiem iedzīvotājiem, minoritātēm, piespiedu kārtā pārvietotiem iedzīvotājiem, sievietēm, bērniem, migrantiem, ar HIV inficētiem cilvēkiem, LGBTI personām, cilvēkiem ar invaliditāti un vecāka gadagājuma cilvēkiem,
1. atzinīgi vērtē to, ka *EUGS* ir atzīts noturības veicināšanas nozīmīgums, nosakot to par vienu no ES ārējās darbības stratēģiskajām prioritātēm; atzinīgi vērtē pozitīvo ieguldījumu, ko politiskā, diplomātiskā un drošības ziņā lielāka uzmanība noturības veicināšanai var sniegt partnervalstīs, tomēr uzsver, ka noturība nevar aprobežoties tikai ar šiem aspektiem;
  2. no jauna apstiprina, ka ES dalībvalstīm ir jāievēro oficiālās attīstības palīdzības saistības un jāstiprina noturība ar stratēģiskiem un plānošanas procesiem saistībā ar attīstību un humāno palīdzību; šajā sakarībā uzsver ESAO izturētspējas sistēmu analīzes nozīmi, kas palīdz pārveidot stratēģijas efektīvākā starpnozaru un daudzdimensiju programmu plānā;
  3. uzskata, ka pašreizējā ES pieeja noturībai, tostarp saistības novērst krīžu un neaizsargātības pamatcēloņus, kā izklāstīts 2012. gada Komisijas paziņojumā un Padomes 2013. gada secinājumos, pēc būtības joprojām ir aktuāla un tā būtu jāturpina īstenot, vienlaikus atzīstot nepieciešamību šīs politikas īstenošanā gūto pieredzi iekļaut jaunajā kopīgajā paziņojumā; pauž bažas par to, kā paziņojumā varēs ņemt vērā novērtējumu elementus, jo visaptveroša novērtējuma īstenošana ir iepļānota tikai 2018. gadā; uzskata, ka būtu pilnībā jāīsteno 2013.–2020. gada rīcības plāns attiecībā uz noturību;

4. uzsver noturības daudzdimensiālo raksturu, kas ietver gan cilvēka faktoru, gan ekonomiskos, vides, politikas, drošības un sociālos aspektus, un atzinīgi vērtē to, ka šis jēdziens kļūst nozīmīgs ES ārpolitikā un drošības politikā, attīstības sadarbības un humānās palīdzības jomā; uzsver, ka ir jāievēro katras politikas jomas atšķirīgie uzdevumi un mērķi, vienlaikus arī uzlabojot uz ilgtspējīgu attīstību vērsto politikas jomu savstarpējo saskaņotību; atgādina, cik svarīgi ir nodrošināt principa par politikas saskaņotību attīstības jomā ievērošanu visās ES ārējās darbībās, panākot to, ka ES politikas virzieni nevājina attīstības valstu centienus sasniegt ilgtspējīgas attīstības mērķus;
5. jo īpaši uzsver humānās palīdzības īpašo stāvokli, ņemot vērā, ka tās pamatā ir jābūt tikai vajadzībām un tā jāīsteno, maksimāli ievērojot humanitāros pamatprincipus — cilvēcību, neitralitāti, objektivitāti un neatkarību, un Ženēvas konvencijās un tām pievienotajos papildprotokolos paredzēto cilvēktiesību ievērošanu; uzsver, ka humanitāro principu ievērošana ir būtiska, lai nodrošinātu piekļuvi iedzīvotājiem, kuriem nepieciešama palīdzība, un aizsargātu humānās palīdzības sniedzējus;
6. atzinīgi vērtē to, ka ES un tās dalībvalstu sniegtajai humānajai palīdzībai nebūtu jāpiemēro citu līdzekļu devēju noteikti ierobežojumi attiecībā uz nepieciešamo medicīnisko palīdzību, cita starpā, drošu abortu pieejamību sievietēm un meitenēm, kas kļuvušas par izvarošanas upuri bruņotos konfliktos, bet gan būtu jāievēro starptautiskās humanitārās tiesības;
7. uzsver, ka noturības veidošana partnervalstīs ir ilgtermiņa process un tādēļ tas ir jāintegrē gan attīstības programmās, kurās iekļautas visneaizsargātākās iedzīvotāju grupas, gan finanšu saistībās; uzsver, ka jaunajā kopīgajā paziņojumā minētais būtu jāatzīst un noturības veicināšana būtu jāatbalsta kā būtisks partnervalstu ilgtspējīgas attīstības stratēģiju elements, jo īpaši attiecībā uz nestabilām valstīm; norāda, ka šīm stratēģijām jābūt pielāgotām konkrētajiem apstākļiem un jāatbilst starptautiski saskaņotajiem attīstības efektivitātes principiem: partnervalstu, kuras saņem atbalstu, atbildība par attīstības prioritātēm (tostarp attiecībā uz saskaņošanu ar valstu attīstības stratēģijām), orientēšanās uz rezultātiem, iekļaujošas partnerības, pārredzamība un pārskatatbildība; šajā sakarā uzsver Eiropas Parlamenta, valstu parlamentu un pilsoniskās sabiedrības svarīgo lomu uzraudzībā un pārbaudē;
8. mudina Komisiju iekļaut noturību un tās daudzdimensiālo raksturu kā būtisku elementu savā politiskajā dialogā ar jaunattīstības valstīm;
9. uzsver, cik vispārēji svarīga ar noturību saistītajās ES darbībās humānās un attīstības palīdzības jomā ir kopīgā plānošana, lai nodrošinātu maksimālu komplementaritāti un palīdzības mazāku sadrumstalotību un to, lai īstermiņa darbības veidotu pamatu vidēja termiņa un ilgtermiņa intervencēm;
10. uzsver, cik svarīgi ir sniegt tehnisko palīdzību vismazāk attīstītajām valstīm un nestabilām valstīm, jo īpaši attiecībā uz ilgtspējīgu zemes apsaimniekošanu, ekosistēmu saglabāšanu un ūdensapgādi, kam ir būtiska nozīme gan videi, gan no tās atkarīgajiem cilvēkiem būtisku ieguvumu panākšanā;
11. atgādina, ka tieši nabadzīgie iedzīvotāji visdrīzāk turpinās izjust katastrofu ievērojamo ietekmi uz viņu ienākumiem un labklājību; uzstāj, ka tāpēc primārais un galvenais ES attīstības sadarbības mērķis ir nabadzības izskaušana saistībā ar ilgtspējīgu attīstību, lai

nodrošinātu cieņpilnu un cilvēka cienīgu dzīvi visiem;

12. uzsver katastrofu riska mazināšanas nozīmīgumu noturības veidošanā; aicina ES nodrošināt, ka tās paredzētā noturības veicināšana jaunajā kopīgajā paziņojumā ir saskaņota ar Sendai pamatprogrammas katastrofu riska mazināšanai saistībām un mērķiem un tiek īstenota, izmantojot Eiropas Komisijas Sendai pamatprogrammas rīcības plānu, kas atbalsta uz katastrofu riska novērtēšanu balstītu pieeju visās ES politikas jomās, un nodrošināt to, lai šai prioritātei tiktu atvēlēti pietiekami resursi; uzsver, ka riska pārvaldība ir būtiska, lai sasniegtu ilgtspējīgu attīstību, un prasa izstrādāt iekļaujošas vietēja un valsts mēroga katastrofu riska mazināšanas stratēģijas un katastrofu riska pārvaldībā ievērot visu sabiedrību un visus apdraudējumus iekļaujošu pieeju, lai samazinātu neaizsargātību un palielinātu noturību; prasa nostiprināt saiknes starp katastrofu riska mazināšanu, pielāgošanos klimata pārmaiņām un pilsētvides politiku un iniciatīvām;
13. prasa, lai ES ārējā darbībā noturības veicināšanas uzmanības centrā arī turpmāk būtu individuālā un kopienu noturība un koncentrēšanās uz visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, tostarp sabiedrības nabadzīgākajiem iedzīvotājiem, minoritātēm, ģimenēm, sievietēm, bērniem, migrantiem, HIV inficētajiem, LGBTI personām, cilvēkiem ar invaliditāti un vecāka gadagājuma cilvēkiem; uzsver pilsoniskās sabiedrības un vietējo kopienu centrālo lomu noturības veidošanā; uzsver arī to, ka ir svarīgi apkopot un izplatīt pa kategorijām sadalītus datus, lai izprastu un uzlabotu visneaizsargātāko grupu situāciju;
14. uzsver, ka efektīvā noturības veidošanā ir jāatzīst, cik liela nozīme ir ģimenēm, un jāatbalsta viņu spēja izturēt satricinājumus;
15. prasa plānošanā ievērot dzimumu līdztiesības principu, lai stiprinātu sieviešu līdzdalību un risinātu sieviešu problēmas, attīstot viņu noturību pret katastrofām un klimata pārmaiņām, un nodrošinātu, ka tiek ievērotas sieviešu tiesības, tostarp īpašumtiesības un tiesības uz zemes lietojuma drošību, tostarp attiecībā uz ūdens resursiem, mežiem, mājokļiem un citiem aktīviem;
16. prasa turpināt centienus uzlabot sieviešu un meiteņu piekļuvi veselības aprūpei un veselības un seksuālās veselības izglītībai, ģimenes plānošanai, pirmsdzemdību aprūpei un seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpei un tiesībām, proti, pievērsties lielā mērā nesasniedzamajam 5. Tūkstošgades attīstības mērķim (TAM 5) attiecībā uz mātes veselības aprūpi, ieskaitot bērnu un zīdaiņu mirstības samazināšanu un augsta riska dzemdību novēršanu;
17. uzsver veselības aprūpes un pakalpojumu, kā arī ūdens, sanitārijas un higiēnas nodrošināšanas un ilgtermiņa sabiedrības veselības pasākumu plānošanas svarīgumu ārkārtas situācijās;
18. norāda uz īpašo problēmu, ko daudzām nestabilām un konfliktu skartām valstīm un to kaimiņvalstīm rada ieilgusi piespiedu pārvietošana; uzsver, ka pārvietoto personu aizsardzība ir jānodrošina bez nosacījumiem un ka ietekmēto iedzīvotāju grupu un viņu uzņēmējkopienų noturības un pašpalāvības veidošana ir ārkārtīgi svarīgi jautājumi, kā izklāstīts Komisijas paziņojumā "Dzīve cilvēka cienīgos apstākļos"; atgādina pašpalāvības nozīmīgumu cieņas un noturības veicināšanā;

19. uzsver nepieciešamību paplašināt Konvenciju par bēgļa statusu un Kampalas konvenciju, lai aizsargātu un atbalstītu pārvietotos cilvēkus visā pasaulē, kā arī no citiem vardarbības veidiem, piemēram, cilvēku tirdzniecības un ar dzimumu saistītas vardarbības, cietušos iedzīvotājus, jo viņiem var būt pamatotas bailes no vajāšanas vai viņi var būt pakļauti smaga kaitējuma riskam;
20. atzīst, ka valsts noturība ir svarīgs noturības aspekts, un uzsver, ka valstu noturība un stabilitāte tieši izriet no cilvēktiesību ievērošanas, demokrātijas, tiesiskuma un labas pārvaldības izturīguma, uzticēšanās iestādēm un pārskatatbildības šo valstu iedzīvotāju priekšā, bet jo īpaši no iedzīvotāju (gan individuāli, gan iedzīvotāju grupu) iesaistīšanas iespējamo risinājumu apzināšanā — mērķiem, kas visi kopā un katrs atsevišķi ir jāveicina un jāaizsargā, īstenojot EUGS; uzsver, cik nozīmīgi noturības stiprināšanā ir veicināt tādus sabiedriskos pamatpakalpojumus kā izglītība, veselības aprūpe, ūdensapgāde un sanitārija;
21. uzsver, ka noturības jēdzienam ES ārējās attiecībās būtu jāsauglabā ģeogrāfisks pasaules mērogs; norāda, ka noturības veicināšanai vajadzētu būt partnervalstu cilvēktiesību un ilgtspējīgas attīstības veicināšanas mērķim un to nevajadzētu attiecināt tikai uz ģeogrāfiskajiem apgabaliem, kas saskaras ar drošības krīzēm, kuras tieši ietekmē ES; uzsver, ka noturības veicināšanā jebkurā gadījumā par prioritāti būtu jānosaka un īpaša uzmanība būtu jāpievērš vismazāk attīstītajām valstīm, nestabilām valstīm un valstīm, kas pakļautas atkārtotām un sezonālām krīzēm, vienlaikus risinot krīžu pamatcēloņus, jo īpaši atbalstot krīžu novēršanas un sagatavošanās darbības;
22. uzsver, ka agrīnās brīdināšanas sistēmas un agrīnās reaģēšanas spējas ir nozīmīgas kā noturības veicināšanas mehānisms, un aicina ES pastiprināt centienus šajā jomā, jo īpaši, veicinot ciešāku sadarbību starp dažādiem dalībniekiem, kas darbojas uz vietas, jo īpaši ES delegācijās, un izstrādājot kopīgu analīzi nestabilos apstākļos un informācijas apmaiņas pasākumus dabas katastrofu bieži apdraudētos reģionos, kas saskaras ar līdzīgu apdraudējumu, tādējādi sniedzot iespēju uzlabot izpratni un nodrošināt saskaņotāku rīcību dažādās ES politikas jomās un starp ES iestādēm un dalībvalstīm;
23. prasa nodrošināt pietiekamus līdzekļus noturības veidošanai, ņemot vērā to, ka tā ir viena no ES stratēģiskajām prioritātēm; atzinīgi vērtētu to, ja pirms nākamās daudzgadu finanšu shēmas tiktu rīkots stratēģisks pārdomu process par to, kā ES varētu iedarbīgāk izmantot pašreizējos finanšu instrumentus un novatoriskus mehānismus, lai uzlabotu noturību, vienlaikus turpinot tos saskaņot ar starptautiski saskaņotiem attīstības efektivitātes principiem nolūkā sistemātiski integrēt noturības uzlabošanu attīstības un palīdzības stratēģijās un programmās; uzsver, ka pasākumus var finansēt ar dažādiem instrumentiem, strādājot papildinošā veidā, un uzsver, ka līdzekļiem, kas gūti, izmantojot attīstības sadarbības instrumentus, arī turpmāk vajadzētu būt galvenokārt vēršiem uz nabadzības samazināšanu;
24. uzsver, ka ir jāpalielina un jāpilnveido izglītošana saistībā ar katastrofām un krīzēm un jāuzlabo informācijas izplatīšana, vākšana un paziņošana un zināšanas, kas palīdzēs palielināt kopienas noturību un veicinās izmaiņas uzvedībā un sagatavotībā katastrofām;
25. mudina paplašināt sadarbību starp valsts un privāto sektoru noturības jomā; šajā sakarā atgādina, cik nozīmīgs ir Komisijas paziņojums “Privātā sektora lielāka nozīme iekļaujošas un ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanā jaunattīstības valstīs”; aicina Komisiju turpināt veicināt privātā sektora iesaisti, radot stimulus un atbilstīgu vidi

privātajiem uzņēmumiem, lai to motivētu iesaistīties noturības veidošanā un risku mazināšanā partnervalstīs;

26. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos.